

EXPERIENȚA NEMARGINITĂ A LUI MELLEN-THOMAS BENEDICT

Mellen-Thomas Benedict povestește în carte să "Journey Through the Light and Back":

În 1982 am murit de cancer în faza terminală. Boala mea era inoperabilă și orice fel de chimioterapie pe care mi-ar fi prescris-o nu ar fi făcut altceva decât să mă transforme, din ce în ce mai mult, într-o legumă. Mi se dăduseră între șase și opt luni de viață. În anii '70 eram un consumator ahtiat de informații și mă întristam din ce în ce mai mult din cauza crizei nucleare, a crizei ecologice și așa mai departe. Așa că, în lipsa unei baze spirituale, am început să cred că natura făcuse o greșeală și că noi eram, de fapt, asemenea unui organism canceros aflat pe planetă. Percepeam oamenii că fiind un soi de cancer și cu asta m-am ales. Asta m-a ucis. **Aveți mare grijă cum vedeți lumea. Acest lucru se răsfânge asupra voastră, mai ales dacă viziunea voastră este negativă.** Acest lucru m-a dus pe mine la moarte. Am încercat diverse metode alternative de vindecare, dar nimic nu mi-a folosit. Așa că am stabilit că totul era, de fapt, între mine și Dumnezeu. Nu mă mai confruntasem niciodată până acum cu Dumnezeu, de fapt nu avusesem niciodată de-a face cu El. Nu aveam niciun fel de preocupări spirituale la vremea respectivă, dar am început o călătorie pentru a afla despre spiritualitate și despre modurile alternative de vindecare. M-am apucat să citesc tot ce se putea despre subiectul respectiv, pentru că nu voiam să am vreo surpriză dincolo. Așa că am început să citesc despre diverse religii și filosofii. Toate erau foarte interesante și mi-au dat speranța că exista ceva dincolo.

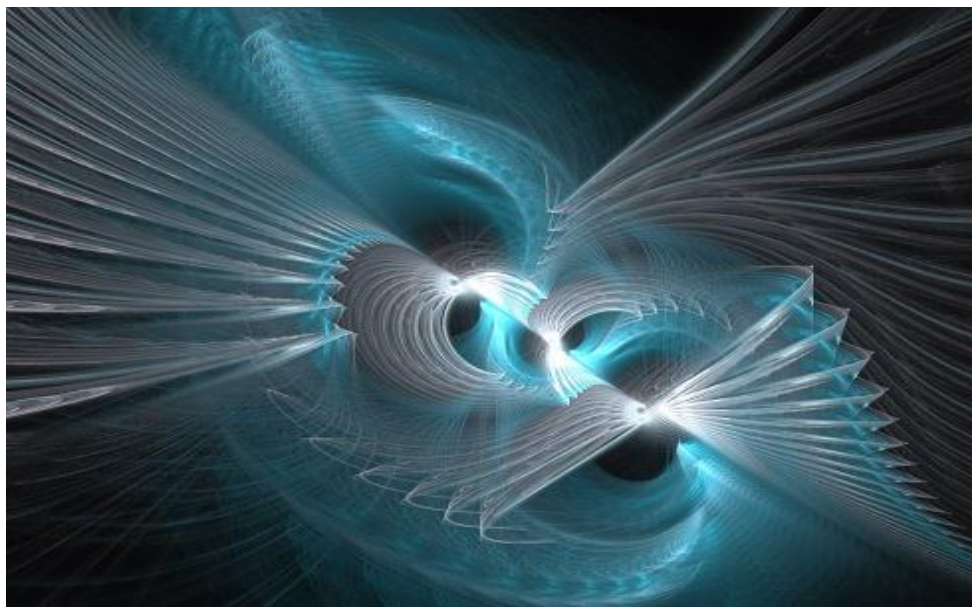
Îmi amintesc că m-am trezit într-o noapte, acasă, pe la 4:30 și am știut că venise timpul. Asta era ziua în care aveam să mor. Așa că mi-am chemat câțiva prieteni și mi-am luat la revedere. Mi-am trezit îngrijitoarea și i-am spus. Făcusem o înțelegere cu ea că îmi va lăsa **cadavrul în pace șase ore**, pentru că citisem că se întâmplă tot soiul de lucruri interesante atunci când mori. Am adormit la loc. Următorul lucru pe care mi-l amintesc este începutul unei experiențe tipice în apropierea morții. Dintr-o dată, am fost perfect conștient că stăteam în picioare, dar corpul meu era așezat în pat. În jurul meu era un fel de întuneric. Mă simțeam mai viu în afara corpului decât în viața obișnuită. Totul era atât de viu, încât puteam vedea fiecare cameră din casă. Puteam vedea și acoperișul casei, împrejurimile ei și chiar dedesubtul casei.

Era o Lumină care strălucea. M-am întors spre Lumină, care era foarte asemănătoare celei descrise de alți oameni în experiențele lor din apropierea morții. Era atât de minunată. Este tangibilă, o poți simți. Este ademenitoare; vrei să te duci spre ea, așa cum te-ai arunca în brațele tatălui său mamei tale ideale. Pe măsură ce am început să mă mișc către Lumină, am știut intuitiv că, dacă merg către Lumina, voi muri. Așa că mergeam spre Lumină și spuneam: „Te rog să aștepți un minut; stai doar o secundă. Vreau să mă gândesc la asta, aș vrea să-ți vorbesc înainte să plec”. Spre surprinderea mea, în acel punct, întreaga experiență s-a oprit. Vă puteți controla experiența de după moarte. Nu vă aflați într-un vârtej incontrollabil. Așa că dorința mea a fost respectată și am avut o discuție cu Lumina. Lumina lua permanent diferite forme, Iisus, Buddha, Krishna, mandale, imagini și semne arhetipale. Am întrebat-o: Ce se întâmplă aici? Te rog, Lumină, explică-mi. Chiar vreau să știu care este realitatea situației. Nu pot pune exact în cuvinte, pentru că era un fel de comunicare telepatică.

Lumina mi-a răspuns. Informația care mi-a fost transferată era că, în timpul experienței tale de după moarte, credințele tale sunt cele care dau forma feedback-ului pe care îl primești în fața Luminii. Dacă ești budist sau catolic sau fundamentalist, primești feedback legat de ceea ce era credința ta. Ai ocazia să o privești și să o examinezi, dar majoritatea oamenilor nu o fac. După cum mi-a revelat mie Lumina, mi-am dat seama că ceea ce vedeam cu adevărat era matricea Sinelui nostru Superior. Cu toții avem un Sine Superior, sau o parte suprasufletească a ființei noastre. El mi s-a revelat în cea mai adevărată formă energetică a sa. Singurul fel în care o pot descrie cu adevărat este că Ființa Sinelui Superior este mai mult un canal. Nu arăta așa, dar este o conexiune directă la Sursă, pe care o avem fiecare dintre noi. Suntem direct conectați la Sursă. Așa că Lumina îmi arăta matricea Sinelui Superior. Eu nu eram angajat în nicio religie anume. Prin urmare, asupra acestei stări de fapt primeam feedback în timpul experienței mele după moarte.

Continuând să cer Luminii să mă lămurească, să-mi explice, am înțeles ce este matricea Sinelui Superior. Avem o rețea în jurul planetei, la care sunt conectate toate Individualitățile Superioare. Este precum o companie grozavă, un nivel următor, subtil de energie care ne înconjoară, nivelul spiritului, ca să spunem așa. Apoi, după câteva minute, am mai cerut lămuriri. Chiar doream să știu despre ce este vorba în Univers și, de data asta, eram gata să plec. Am spus: Sunt gata, iamă! Atunci, Lumina s-a transformat în cel mai frumos lucru pe care l-am văzut vreodată: o mandala de suflete umane de pe această planetă. Adusesem aici viziunea mea negativă a ceea ce se întâmplă pe planetă. Așa că am întrebat Lumina, rugând-o să mă lămurească și am văzut, în această mandala magnifică, cât de frumoși suntem cu toții în esența noastră, în nucleul nostru. Suntem cele mai frumoase creații. Sufletul uman, matricea umană pe care o formăm împreună este absolut fantastică, elegantă, exotică, orice. Nu pot spune destul despre felul în care mi s-a schimbat părerea despre Ființele umane în acel moment. Am spus: O, Doamne, nu știam cât suntem de frumoși! La orice nivel, sus sau jos, în orice formă v-ați afla, voi sunteți cea mai frumoasă creație. Revelațiile primite de la Lumina continuau fără oprire. Apoi am întrebat Lumina: Asta înseamnă că Omenirea va fi salvată? Atunci, asemenea unei explozii de trâmbețe cu o ploaie de lumini spiralate, Marea Lumină a vorbit: Ține minte asta și nu uita niciodată; voi vă salvați, voi vă răscumpărați și voi vă vindecați. Ați făcut-o întotdeauna. O veți face întotdeauna. Ați fost creați cu puterea de a face asta, încă dinainte de începutul lumii.

În acea clipă am înțeles și mai mult. Am înțeles că AM FOST DEJA SALVAȚI, și ne-am salvat pe noi înșine, pentru că am fost proiectați să ne corectăm, asemenea întregului Univers al lui Dumnezeu. La asta se referă "a doua venire". I-am mulțumit Luminii lui Dumnezeu, din toată inima. Cel mai bun lucru pe care am putut să-l spun au fost următoarele cuvinte simple de mulțumire: O, dragă Dumnezeule, dragă Universule, dragă Sine Superior, Îmi iubesc Viața. Lumină părea să mă aspire și mai profund. Era ca și cum Lumina m-ar fi absorbit complet. Lumina iubirii este ceva de nedescris. Am intrat într-un alt tărâm, mai profund decât cel precedent, și am devenit conștient de ceva mai mult, mult mai mult. Era un șuvoi enorm de Lumină, vast și plin, adânc în Inima Vieții. Am întrebat ce era. Lumina mi-a răspuns: Acesta este fluviul vieții. Bea din această apă bogată, după dorința inimii. Așa am făcut. Am luat înghițituri, una după alta. Să bei Viața însăși! Eram în extaz. Atunci Lumina a spus: Ai o dorință. Lumina știa totul despre mine, trecutul, prezentul și viitorul. Da! am șoptit.

Am cerut să văd restul Universului, dincolo de sistemul nostru solar, dincolo de toate iluziile omenești. Lumina mi-a spus atunci că pot să merg odată cu Șuvoiul. Am făcut-o și am fost purtat prin Lumină, către capătul tunelului. Am simțit și am auzit o serie de explozii sonice foarte blânde. Ce mai goană! Dintr-o dată, mi s-a părut că sunt lansat de pe planetă, pe acest șuvoi de Viață. Am văzut Pământul dispărând. Sistemul solar, în întreaga lui splendoare, a trecut ușor pe lângă mine și a dispărut. Cu o viteză mai mare decât cea a luminii am zburat prin centrul Galaxiei, absorbind din ce în ce mai multă cunoaștere, pe măsură ce înaintam. Am aflat că această Galaxie și întreg Universul sunt pline de diferite forme de VIAȚĂ. Am văzut multe lumi. Vestea bună este că nu suntem singuri în Univers! Pe măsură ce călătoream pe șuvoiul de conștiință prin centrul Galaxiei, șuvoiul se desfășea în extraordinare valuri fractalice de energie. Supraaglomerările Galaxiei, cu toată înțelepciunea lor străveche, zburau pe lângă mine. Primul gând a fost că mergeam undeva, chiar călătoream. Dar apoi mi-am dat seama că, pe măsură ce șuvoiul se mărea, propria mea conștiință se extindea și ea, pentru a cuprinde tot ce era în Univers! Toată creația trecea pe lângă mine. Era o minune de neimaginat! Eram cu adevărat un Copil Minune; un prunc în Lumea minunilor! În acel moment, m-am regăsit într-o tăcere profundă, dincolo de limitele liniștii. Puteam vedea sau percepe VECIA, dincolo de Infinit. Eram în Vid. Eram în pre-creație, înainte de Big Bang (Marea Explozie). Trecusem dincolo de începutul timpului/ Primul Logos/ Prima Vibrație. Eram în Ochiul Creației. Am simțit că atingeam Fața lui Dumnezeu. Nu era un sentiment religios. Pur și simplu, am fost una cu Viața și Conștiința Absolută. Când spun că am putut vedea sau percepe veșnicia, spun că am putut experimenta modul în care Creația, în întregimea ei, se autogenerază. Era fără început și fără sfârșit. Acesta e un gând care îți lărgeste mintea, nu-i așa?

Oamenii de știință percep Big Bang-ul asemenea unui eveniment unic, ce a dat naștere Universului. Am văzut, în timpul experienței mele de viață după moarte, că Big Bang a fost doar unul dintr-un număr infinit de alte Big Bang-uri care creează Universuri, încontinuu și simultan. Singurele imagini care se pot apropia oarecum de asta, în termeni umani, ar fi acelea create de supercomputerele ce folosesc ecuații de geometrie a fractalilor. Oamenii din antichitate știau toate astea. Ei spuneau că Dumnezeu crease periodic noi Universuri, expirând și renașterea alte

Universuri, inspirând. Aceste epoci erau numite Yuga. Știința modernă a numit asta Big Bang. Mă aflam în conștiința absolută, pură. Puteam vedea sau percepe toate marile explozii Big Bang sau Yuga, cum se creau și se recreau. Am intrat instantaneu, simultan, în toate. Am văzut că absolut fiecare părticică a creației are, la rândul său, puterea de a crea. Este foarte dificil de explicat. Încă nu am cuvinte să descriu lucrul ăsta.

Mi-au trebuit ani întregi, după ce m-am întors din experiența mea în preajma morții, să găsesc cuvinte care să descrie experiența Vidului. Pot să vă spun acum așa: Vidul este mai puțin decât nimic și totuși, mai mult decât orice există! Vidul este zero absolut, haosul ce dă naștere tuturor posibilităților. Este Conștiința Absolută, cu mult mai mult decât Inteligența Universală. Vidul este golul sau nimicul dintre manifestările fizice. Este SPAȚIUL dintre atomi și componentele lor. Știința modernă a început să studieze acest spațiu. Ea îl numește punctul Zero. Ori de câte ori se încearcă să fie măsurat, instrumentele depășesc scală, sau, cum s-ar spune, tind spre infinit. Până acum nu a fost găsită o modalitate de a măsura, cu precizie, infinitul. În corpul vostru și în Univers există mai mult spațiu zero decât orice altceva! Ceea ce misticii denumesc Vid, nu este un vid. Este atât de plin de energie, un alt fel de energie, care a creat tot ceea ce suntem. Totul, începând de la Big Bang, este vibrație, de la primul Cuvânt care este prima vibrație. Biblicul EU SUNT în realitate are un semn de întrebare după el. EU SUNT- Ce sunt eu? Astfel, creația este Dumnezeu care explorează Sinele lui Dumnezeu, în orice fel imaginabil, într-o explorare continuă prin fiecare dintre noi. Am început să văd, în timpul experienței mele în preajma morții, că tot ceea ce există este Șinele, literalmente Sinele vostru, Sinele meu. Totul este marele Sine. De aceea știe Dumnezeu chiar și atunci când cade o frunză. Lucrul acesta este posibil pentru că, oriunde te-ai afla, acolo este centrul Universului. Oriunde se află orice atom, acela este centrul Universului. Există Dumnezeu în acela și există Dumnezeu în Vid.

Atunci când exploram Vidul, în timpul experienței mele în preajma morții, și toate acele Yuga sau creații, mă aflam complet în afara timpului și spațiului, așa cum le cunoaștem noi. În această stare extinsă am descoperit că, de fapt, creația înseamnă Conștiința Absolută Pură, sau Dumnezeu, care intră în Experiența Vieții, așa cum o știm noi. Vidul însuși este lipsit de experiență. Este înaintea vieții, înainte de prima vibrație. Dumnezeirea înseamnă mai mult decât Viață și Moarte. Prin urmare, există chiar mai mult de experimentat în univers decât Viața și Moartea! Când am înțeles acest lucru, încheiasem cu Vidul și doream să mă întorc la Creația sa, sau Yuga. Părea lucrul cel mai normal de făcut. Atunci m-am întors brusc prin cea de-a doua Lumină, sau Big Bang, și am auzit mai multe explozii de catifea. Am mers pe șuvoiul conștiinței, înapoi prin întreaga Creație, și ce mai călătorie a fost! Supraaglomerările Galaxiilor au trecut prin mine, aducându-mi și mai multă înțelegere. Am trecut prin centrul Galaxiei noastre, care este o gaură neagră. Găurile negre sunt marile procesoare sau reciclatoarele ale Universului.

Știți ce se află de cealaltă parte a unei găuri negre? Suntem noi; Galaxia noastră, care a fost reciclată dintr-un alt Univers. În întreaga ei configurație energetică, Galaxia arăta asemenea unui oraș fantastic al luminilor. Toată energia de pe această parte a Big Bang-ului este Lumină. Fiecare subatom, atom, stea, planetă, chiar și conștiința însăși sunt alcătuite din Lumină și au o frecvență și/sau o particulă. Lumina este vie. Totul este alcătuit din Lumină, chiar și pietrele. Așa că totul este viu. Totul este alcătuit din Lumină lui Dumnezeu; totul este foarte inteligent. Atunci când eram purtat pe șuvoi, am putut vedea, în cele din urmă, că se apropia o Lumină imensă. Am știut că era Prima Lumină; Matricea Luminoasă a Sinelui Superior a Sistemului nostru Solar.

Apoi, întregul nostru Sistem Solar a apărut în Lumină, însoțit de una dintre exploziile acelea de catifea. Am putut vedea toată energia pe care o generează acest Sistem Solar și este un spectacol incredibil de Lumină! Am putut auzi Muzica Sferelor. Sistemul nostru Solar, asemenea tuturor corpurilor cerești, generează o matrice unică de Lumină, sunet și energii vibraționale. Civilizațiile avansate de pe alte sisteme stelare pot detecta în Univers Viața, așa cum o știm noi, după amprenta energetică și vibrațională a matricei. Este o joacă de copii. Copilul minune al Pământului (Ființele umane) face chiar acum o grămadă de zgomot, asemenea copiilor care se joacă în curtea Universului.

Lumina mi-a explicat că nu există moarte; suntem Ființe nemuritoare. Suntem vii dintotdeauna! Am înțeles că facem parte dintr-un sistem natural viu, care se reciclează permanent. Nu mi s-a spus niciodată că trebuie să mă întorc. Am știut că va trebui. Era firesc, după tot ceea ce văzusem în timpul experienței mele în preajma morții. Nu știu cât timp am fost cu Lumina, în timp uman. Dar a venit momentul în care am înțeles că toate întrebările mele își primiseră răspuns și că întoarcerea mea era iminentă. Când spun că toate întrebările mele căpătaseră răspuns dincolo, chiar asta vreau să spun. Toate întrebările mele au primit răspuns. Fiecare om are o viață diferită și întrebări diferite, la care caută răspuns. Unele dintre întrebările noastre sunt universale, dar fiecare dintre noi explorează acest lucru pe care îl numim Viață în felul său personal unic. Așa se întâmplă cu orice formă de viață, de la munți, până la orice frunză din vreun copac. Acest lucru este foarte important pentru noi, cei din acest Univers. Pentru că totul contribuie la Imaginea Generală, la deplinătatea Vieții. Noi suntem, literalmente, Dumnezeu care explorează Sinele lui Dumnezeu, într-un Dans infinit al Vieții. Unicitatea noastră sporește întreaga Viață. Când am început întoarcerea către ciclul vieții, nu mi-a trecut nicio clipă prin minte, nici nu mi s-a spus, că mă voi întoarce în același trup. Am avut încredere deplină în Lumină și în procesul Vieții. Atunci când șuvoiul s-a unit cu marea Lumină, am cerut să nu uit niciodată revelațiile și sentimentele legate de ceea ce am învățat dincolo. A urmat un da. L-am simțit ca și cum sufletul mi-ar fi fost sărutat.

Apoi am fost dus înapoi prin Lumina în tărâmul vibrațional. Întregul proces s-a repetat, cu și mai multe informații care mi-au fost transmise. M-am întors acasă și mi s-au dat lecții din experiența mea în preajma morții, legate de mecanismul reîncarnării. Mi s-au dat răspunsuri la toate micile mele întrebări: Cum se face asta? Cum se face ailaltă? Am știut că mă voi reîncarna. Pământul este un mare procesator de energie și conștiința individuală se dezvoltă din asta, în fiecare dintre noi. Mă gândeam la mine ca devenind om pentru prima dată, și eram fericit să fiu așa. Din ceea ce am văzut, aș fi fericit să fiu și un atom în acest Univers. Un atom. Așa că, să fiu o parte umană a lui Dumnezeu, asta este cea mai minunată binecuvântare. Este o binecuvântare dincolo de orice ne închipuim noi că poate fi o binecuvântare. Pentru fiecare dintre noi, să fim partea umană a acestei experiențe este ceva teribil și magnific. Fiecare dintre noi, oriunde și oricum ar fi, ratat sau nu, este o binecuvântare pentru planetă, exact în locul în care se află.

Am trecut prin procesul reîncarnării, așteptându-mă să ajung un bebeluș undeva. Dar mi s-a dat o lecție despre cum evoluează identitatea și conștiința individuală. Am fost atât de surprins când am deschis ochii. Nu știu de ce, pentru că o înțelesesem, dar a fost totuși o surpriză atât de mare să mă întorc în acest corp, înapoi în camera mea, cu cineva care mă privea, plângând în hohote. Era infirmiera mea. Ea renunțase să mai spere după o oră și jumătate după ce mă găsisse mort. Corpul meu era rigid și inflexibil. S-a dus în cealaltă cameră. Atunci m-am trezit și am văzut lumina afară. Am încercat să mă ridic și să mă duc spre ea, dar am căzut din pat.

Infirmiera a auzit zgomot, a venit în fugă și m-a găsit pe podea. Când mi-am revenit, am fost foarte surprins și, în același timp, plin de venerație față de ceea ce mi se întâmplase în timpul experienței mele în preajma morții. La început, toate amintirile călătoriei mele pe care le am acum, încă nu existau. Continuăm să alunec din lumea asta și întrebam într-una: Trăiesc? Lumea asta părea mai ireală decât cealaltă. După trei zile mă simțeam din nou normal, mai clar și totuși diferit de felul în care mă mai simțisem vreodată în viață. Amintirile experienței mele au revenit mai târziu. Nu vedeam nimic rău în nicio Ființă umană pe care o văzusem vreodată. Înainte, eram cu adevărat plin de prejudecăți. Credeam că mulți oameni erau niște ratați. De fapt, credeam că toți, în afară de mine, erau niște ratați. Dar acum am scăpat de toate astea.

Cam după 3 luni un prieten mi-a sugerat să fac niște analize, așa că m-am dus să mă scaneze și așa mai departe. Mă simțeam cu adevărat bine și mă temeam să nu primesc vești proaste. Mi-l amintesc pe medicul de la clinică privind scanările dinainte și cele după, zicând: Ei bine, nu mai este nimic aici. Am spus: "Cu adevărat este un miracol". El a răspuns: "Nu, astfel de lucruri se mai întâmplă, se numesc remișii spontane." Părea destul de neimpresionat. Dar aici era vorba de un miracol și eu eram impresionat, chiar dacă nimeni altcineva nu era. În timpul experienței mele în preajma morții am coborât în ceea ce s-ar putea numi lad și a fost foarte surprinzător. Nu am văzut Satana sau răul. Coborârea mea în lad a fost o coborâre în mizeria umană, în ignoranța și întunericul lipsei de cunoaștere. A părut a fi o eternitate jalnică. Dar fiecare dintre milioanele de suflete din jurul meu avea o mică stea de Lumină, care îi stătea oricând la dispoziție. Dar nimeni nu părea să-i acorde atenție. Erau atât de prinși în propria durere, traumă și suferință. Dar, după ceea ce mi-a părut o eternitate, am început să chem Lumina aceea, asemenea unui copil care își strigă părinții în ajutor.

Atunci, Lumina s-a deschis și a format un tunel care a venit direct la mine și m-a izolat de toată frica și durerea. Asta este, în realitate, ladul. Așa că, ceea ce facem este să învățăm să ne ținem de mână, să ne apropiem unii de alții. Porțile ladului sunt acum deschise. Ne vom uni, ne vom prinde de mâini și vom păși împreună afară din lad. Lumina a venit la mine și s-a transformat într-un Înger auriu, imens. Am spus: Ești Îngerul Morții? Mi-a transmis că era suprasufletul meu, matricea Sinelui meu Superior, o parte foarte veche a noastră. Apoi am fost dus în Lumină. Curând, știința noastră va cuantifica spiritul. Va fi minunat, nu-i așa? Reușim să facem acum dispozitive care sunt sensibile la energia subtilă, sau la energia spiritului. Fizicienii folosesc acceleratoare de particule pentru a zdrobi atomii și a vedea din ce sunt formați. Au ajuns până la nivelul quarcilor și așa mai departe. Ei bine, într-o bună zi vor ajunge până la acel lucru mic ce ține totul laolaltă și îl vor numi: Dumnezeu. De abia acum începem să înțelegem că și noi creăm, pe parcurs ce avansăm. Cum am văzut aieva, în timpul experienței mele am ajuns pe un tărâm unde există un punct în care ne transmitem întreaga cunoaștere acumulată și începem să creăm următorul fractal, următorul nivel. Avem puterea de a crea, pe măsură ce explorăm. Acesta este Dumnezeu, care se extinde prin noi.

De la întoarcerea mea, am trăit experiența Luminii în mod spontan și am învățat cum să ajung în acel spațiu aproape oricând în timpul meditației mele. Fiecare dintre voi poate face asta. Nu este nevoie să muriți sau să aveți o experiență în preajma morții pentru a face acest lucru. Sunteți dotați pentru asta, aveți deja tot ce vă trebuie. Corpul este cea mai minunată Făptură de Lumină din câte există. Corpul este un Univers de Lumină incredibilă. Spiritul nu ne forțează să anulăm acest corp. Nu asta se întâmplă. Nu mai încercați să deveniți Dumnezeu; Dumnezeu devine voi. Aici. L-am întrebat pe Dumnezeu: "Care este cea mai bună religie de pe planetă?"

Care este cea corectă?” și Dumnezeirea a spus, cu multă iubire: “Nu-mi pasă.” A fost o grație incredibilă. Când Dumnezeirea a spus nu-mi pasă, am înțeles imediat că e treaba noastră să ne pese. Este important, pentru că noi suntem Ființele cărora le pasă. Contează pentru noi, iar în asta rezida importanța. **Aici avem ecuația energiei în spiritualitate. Dumnezeului Absolut nu îi pasă dacă ești protestant, budist sau orice altceva. Toate reprezintă fațetele unui întreg. Mi-aș dori ca toate religiile să-și dea seama de asta și să se lase unii pe alții în pace. Nu e vorba de sfârșitul religiilor, ci că vorbim despre același Dumnezeu.** Trăiți și lăsați-i și pe alții să trăiască. Fiecare are o altă viziune. Și toate fac parte din imaginea globală; toate sunt importante.

Am trecut dincolo, în timpul experienței mele în preajma morții, plin de temeri legate de deșeurile toxice, rachetele nucleare, creșterea explozivă a populației și de distrugerea pădurii amazoniene. M-am întors, iubind fiecare problemă. Iubesc deșeurile nucleare. Iubesc norul uriaș în formă de ciupercă; acesta reprezintă cea mai sfântă mandala pe care am manifestat-o până acum, ca un arhetip. El, mai mult decât orice religie și filozofie de pe Pământ, ne-a adus împreună, dintr-o dată, la un nou nivel al conștienței. Știind că am putea arunca planeta în aer de 50 de ori, sau de 500 de ori, realizăm în cele din urmă, poate, că ne aflăm cu toții aici, împreună. Pentru o perioadă de timp, a fost nevoie să se adune mai multe bombe. Atunci am început să spunem: nu mai vrem așa ceva. Acum ne aflăm, de fapt, într-o lume mai sigură decât a fost ea vreodată, și va deveni și mai sigură. Așa că m-am întors din experiența mea în preajma morții iubind deșeurile toxice, pentru că ne fac să ne apropiem unii de alții. Aceste lucruri sunt atât de mari. După cum ar spune Peter Russel, aceste probleme sunt acum de dimensiunea sufletului. Avem soluții de dimensiunea sufletului? DA! Tăierea pădurii amazoniene va încetini și, în cincizeci de ani de acum încolo, vor fi mai mulți copaci pe planetă decât au fost demult. Dacă vă ocupați de ecologie, faceți-o în continuare; sunteți acea parte din sistem care devine conștientă. Faceți-o cu toată puterea, dar nu fiți deprimați. E o parte din ceva mult mai mare.

Pământul se află în plin proces de îmblânzire. Nu va mai fi niciodată un loc atât de sălbatic cum era altădată. Vor rămâne locuri sălbatice mărețe, rezervații în care natura să prospere. Grădinaritul și rezervațiile vor constitui preocupările viitorului. Creșterea populației a ajuns foarte aproape de optimul energetic care să determine o schimbare a conștienței. Această schimbare în conștiență va conduce la schimbări în domeniul politicii, banilor și energiei. După ce am murit o dată, trecând prin experiența în preajma morții și întorcându-mă, respect cu adevărat viața și moartea. În experiențele noastre cu ADN-ul s-ar putea să fi deschis poarta unui mare secret. În curând, vom putea trăi în acest corp cât de mult vrem. După ce veți fi trăit în jur de 150 de ani, veți simți intuitiv că vreți să schimbați canalul. Să trăiești o veșnicie într-un singur trup nu este la fel de creativ ca și reîncarnarea, ca și transferul energiei în acest vortex fantastic de energie în care ne aflăm. Vom vedea cu adevărat înțelepciunea vieții și morții și ne vom bucura de ea. După cum stau lucrurile, suntem vii dintotdeauna. Acest corp în care vă aflați a fost viu dintotdeauna. El vine dintr-un șuvoi de Viață care își are originea în Marea Explozie (Big Bang) și chiar dincolo de ea. Acest corp dă viață vieții următoare, atât ca energie densă, cât și subtilă. Acest corp este viu deja de o veșnicie.